

| JOSEP GARCIA

Granollers recuperó la celebración del 1 de Mayo después de muchos años.

| JOSEP GARCIA

La concentración reunió representantes de distintos ámbitos de la sociedad.

La comarca sale a la calle el 1 de Mayo

Por primera vez en muchos años, el centro de Granollers hirvió con motivo de la celebración del Día del Trabajador. 300 personas se concentraron el miércoles por la mañana en la Porxada con motivo del 1 de Mayo. Un 1 de Mayo que llegaba en un momento de emergencia social hasta ahora inédito en democracia, con la austeridad, los recortes, los desahucios y un desempleo que se dispara mes tras mes en el orden del día. La concentración la convocaron los sindicatos CGT y CNT y la Assemblea Llibertària del Vallès Oriental, y contó también con la presencia de

representantes de la Associació de Veïns de Tres Torres, la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) y la Assemblea de Mestres del Vallès Oriental.

A lo largo del acto intervinieron los trabajadores de IMESAPI -que el día anterior habían acudido al pleno municipal para denunciar la no surogación del servicio de iluminación pública por parte del Ayuntamiento-. Aunque uno de los momentos destacados fue el parlamento del profesor de Historia Contemporánea de la UAB Just Casas, quien insistió en la necesidad, no solamente de la recupera-

ción económica, sino también de un cambio de modelo. De lo contrario, advirtió, "llegará otra crisis, y será todavía peor que ésta". Porque, no lo olvidemos, "un hospital que cierra, ya no vuelve a abrir". La concentración finalizó con una marcha que recorrió el centro de la ciudad.

También las calles de Mollet hirvieron con motivo del 1 de Mayo. Convocadas también por la CGT, UGT y la Assemblea Llibertària, otras 300 personas se concentraron en la plaza Pau Casals e iniciaron una manifestación que finalizó en la Masia Can Borrell con parlamentos de los or-

ganizadores. A lo que hay que añadir las 150 personas que desfilaron por los términos municipales de Sant Celoni y Sant Esteve de Palautordera con motivo de la primera Marxa pels Drets Socials, convocada por La Clau, la CUP, el Casal Quico Sabaté, la PAH, la CUPA, l'Arboç, Arran y La Fetillera. Por otra parte, las delegaciones vallesanas de los sindicatos CC.OO. y UGT asistieron a la manifestación que tuvo lugar por la mañana en Barcelona.

laboral

Diccionari jurídic d'actualitat

¿Qué es la policía administrativa?

Albert Conesa i Bausà

Sovint associem el concepte "policia" a les persones que formen part dels cossos de seguretat d'un país, amb els seus uniformes, vehicles amb sirenes i l'ús permès d'armes. Són els que detenen, emmanillen i denuncien a altres ciutadans en casos de comissió de delictes o infraccions. Però hi ha un concepte molt més ampli que és el de la po-

licia administrativa, i aquesta no porta cap uniforme visible. L'utilitzem per referir-nos a l'activitat administrativa de policia, que consisteix en l'ús de les potestats de l'Administració que, justificant-se en raons d'interès públic, arriba a limitar els drets dels ciutadans, especialment la se-

va llibertat i propietat. Els policies, amb la resta d'agents de l'autoritat, són una exteriorització, un instrument, d'aquesta activitat administrativa, i com a forces policials del que s'encarreguen és de la seva execució material.

Ens podem qüestionar si tot això és necessari. Però el que està clar és que vivim en una societat cada vegada més complexa, i que la convivència pacífica i la pau social requereixen de limitacions a la llibertat absoluta dels individus. No tothom pot fer el que vulgui, ja que la llibertat pròpia acaba allà on comença la dels altres, com va dir el filòsof i economista John Stuart Mill. Vivim, per tant, constantment sotmesos a la policia administrativa, encara que molt sovint ni ens n'adonem. Els mitjans

que la llei atorga a l'Administració per actuar són diversos: les autoritzacions, permisos i llicències; les ordres i prohibicions; la coacció per fer o deixar de fer; i les sancions, que poden ser de diversos tipus, com les multes econòmiques, el tancament de locals de negoci, etc. Per exemple, quan l'ajuntament a través de les ordenances municipals limita l'ús de la via pública, de tal manera que els ciutadans i les empreses no poden donar-li l'ús particular que vulguin sinó que per a instal·lar la terrassa d'un bar amb taules i cadires s'ha de demanar una autorització. O quan la Generalitat limita la circulació dels camions per la carretera N-II i obliga a aquest tipus de transports a passar per l'autopista. O quan l'Estat controla la immigració i obliga als ciutadans estrangers a disposar d'una autorització o permís de residència i treball per poder estar en situació legal. Per tal d'assegurar-se del seu compliment, totes les adminis-

tracions poden imposar mesures o, fins i tot, sancions en cas d'incompliment.

Així doncs, el concepte policia administrativa pot arribar a incloure l'ús de mesures coactives sobre el ciutadà i de sancions que afectaran al seu patrimoni, però sempre que estiguin previstes a la llei, que no siguin desproporcionades al cas concret, i que siguin sempre revisables per un tercer imparcial: els tribunals de justícia. Predeterminació, proporcionalitat i control són les característiques principals de la policia administrativa en un Estat Democràtic i de Dret. Garantir el seu compliment és la funció dels poders públics, però els ciutadans també han d'estar amatents en tot moment, no consentint excessos i utilitzant tots els mitjans en defensa dels seus drets.

Albert Conesa i Bausà
Advocat d'Eco-lus Consulting
aconesa@ecoius.com